

וצדקה תהיה לנו כי.

(1) ספר דברים פרק ו

(כד) ויציגו ידוד לעשות את כל החקים האלה ליראה את ידוד אלהינו לטוב לנו כל הימים לחייתנו כהיום הנה:

(כה) וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ידוד אלהינו כאשר צונו.

(27) ספר קול מבשר ח"א - פרשת ואתחנן

לג. וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלקינו כאשר צונו (דברים ו' כ"ה). הרבי ר' בונם ז"ל אמר, הפירוש 'נשמור', מלשון המתנה. כמו (בראשית ל"ז), ואביו שמר את הדבר. וזהו, וצדקה תהיה כי נמתין לעשות את המצוה הזאת. והכוונה שלו [של עושה המצוה - המבי"א] - כדי לעשות ולקיים את המצוה כמו שצונו ה' אלקינו. כי עיקר עשיית המצוה היא ההכנה, וההמתנה והישוב הדעת שיש לאדם לפני שעושה את המצוה - מביאה אותו לידי קיום המצוה בשלימות, כמו שצוה אותנו ה' אלקינו. [שיח שרפי קודש, ח"א אות ר"נ]

(30) ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן רנא

וצדקה מרחוק תעמד, פי כשלה ברחוב אמת, הינו שהצדקה עומדת מרחוק, זה מחמת, שנקשל ברחוב אמת, פי מחמת שאין אמת, על - פן הצדקה רחוקה מהם פנ"ל:

וזה שכתוב (דברים ו'): "וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלקינו כאשר צונו". הינו פשיטה לנו בחינות אמת, דהינו לשמר לעשות כל המצוות לפני ה' לבדו, בכל הדקדוקים, כמו שעושה בפני בני אדם, שנה בחינת אמת פנ"ל, וזה "פי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלקינו כאשר צונו" וכו' לפני ה' אלקינו דיקא, הינו שישמר לעשות כל המצוות לפני ה' לבד, בינינו לבין קוננו, בכל הדקדוקים והפרטים. וזהו פאשר צונו, הינו בכל הדקדוקים פאשר צונו השם יתברך, הינו בחינת אמת פנ"ל, שגם כשעושה המצוה לפני השם יתברך לבד, הוא מדקדק בכל הדקדוקים וכו' פנ"ל, ואז: "וצדקה תהיה לנו", 'לנו' דיקא. הינו שנמשך לעצמנו כל הצדקות, פי דרך הצדקה למשך לאמת פנ"ל: נמצא כשנה האיש אמת מושך לעצמו הצדקות, אזי אין להם פס הצדקה ואין פס במחשבתם להתקיים פנ"ל:

(1) ספר דברים פרק יח

לא ימצא בה מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף:

(יא) וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים:

(יב) פי תועבת ידוד כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה ידוד אלהיה מוריש אותם מפניה:

(יג) תמים תהיה עם ידוד אלהיה:

בשם רבי זושא מאניפולי - ראשי תיבות תשובה

- ת - "תמים תהיה עם ה' א-לוהיך" (דברים י"ח, י"ג).
ש - "שויתי ה' לנגדי תמיד" (תהלים ט"ז, ח').
ו - "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט, ל"ד).
ב - "בכל דרכיך דעהו" (משלי ג', ו').
ה - "היכון לקראת א-לוהיך ישראל" (מיכה ו', ח').

רש"י על דברים פרק יח פסוק יג

(יג) תמים תהיה עם ה' אלהיך - התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו:

(1-2) ספר סיפורי מעשיות - מעשה ט

ונסעו אלו השלוחים החכם והתם ובאו להגאבירניר ונתנו לו האגרת. ושאל הגאבירניר על אלו השני בנים, ואמרו לו, שהחכם הוא חכם מופלג ועשיר גדול. והתם הוא תם ביותר, ויש לו כל המלבושים של הפעלץ, כנ"ל. ונתיעץ הגאבירניר, שבודאי אין ראוי להביאו לפני המלך בלבוש פעלץ, ועשה לו מלבושים כראוי, והניח בתוך העגלות צב של התם, ונתן להם אגרות, כנ"ל. ונסעו השלוחים ובאו לשם. ונתנו האגרות להם:

החכם להחכם, והתם להתם. והתם, תכף שהגיע לו האגרת, אמר להתם השליח שהביאו:

הלא איני יודע מה כתוב בו; קרא אותו לפני! השיב לו: אני אספר לך בעל פה מה שכתוב בו שהמלך רוצה שתבוא אליו. שאל תכף: רק בלי ליצנות! השיב לו: בודאי אמת, בלי ליצנות. ונתמלא שמחה תכף ורץ ואמר לאשתו: אשתי, המלך שלח בשבילי! ושאלה אותו: על מה ולמה? ולא היה לו פנאי להשיבה כלל, ותכף נזדרז בשמחה והלך ונסע עם השליח תכף. ונכנס וישב בתוך העגלות צב ומצא שם הבגדים הנ"ל ושמח יותר ויותר:

והחכם הנ"ל, כשבא אליו האגרת מהמלך, כנ"ל, השיב להחכם שהביאה: המתן ולין פה, ונדבר ונתישב. לערב עשה עבורו סעודה גדולה. בתוך סעודתו נתחכם החכם בחכמתו ופילוסופיה שלו, וענה ואמר: מה זאת, שהמלך כזה ישלח אחרי, עבור שפל ברך כמוני, ומה אני, שהמלך ישלח אחרי?! הלא מלך כזה שיש לו ממשלה וגדולה כזו ואני שפל ונבזה כנגד מלך גדול ונורא כזה, ואיך יתישב זאת בדעת, שמלך כזה ישלח עבור שפל כמוני? אם אמר בשביל חכמתי מה אני כנגד המלך? וכי אין להמלך חכמים? וגם המלך בעצמו בודאי חכם גדול, ומה הדבר הזה, שהמלך ישלח עבורי? וישתומם על זה מאד מאד. ענה ואמר זה החכם (הינו החכם הראשון, שהוא חברו של התם, כי כל זה הכל מדבריו של אותו החכם הראשון חברו של התם, שאחר שהשתומם והתמיה עצמו מאד כנ"ל ענה בעצמו דברים אלו ואמר להחכם השליח): תדע מה שאני אומר. דעתי, שבהכרח הדבר מובן ומברר, שאין מלך בעולם כלל, וכל העולם טועים בשטות הזה, שסוברים, שיש מלך. וראה והבן, איך אפשר זאת, שכל בני העולם ימסרו עצמן לסמך על איש אחד, שהוא המלך? בודאי אין מלך בעולם כלל